poterāt. Tūc pascasi⁹ consularis iussit eā oleo ꝑfūdi credēs asserē tib⁹ ꝙ maleficijs staret imobilis Ad lau. ⁊ ꝑ ho. añt. Orāte sācta lucia apparuit ei beata agatha: ⁊ ꝯsolabat ancillā xp̄i. Añt. Lucia v̄go qd a me petis qd̄ ip̄a poteris p̄stare continuo matri tue? Añt. Per te lucia v̄go ciuitas syracusana decorabit a dño iesu xp̄o. Añt. Bñdico te pr̄ dñi mei iesu xp̄i: qꝛ ꝑ filiū tuū ignis extinctus ē a latere meo. Añt. Soror mea lucia v̄go deo deuota quid a me petis qd̄ ip̄a poteris prestare cōtinuo mr̄i tue? Ad bñ. añt. Colūna es imobilis lucia spōsa xp̄i: qꝛ oīs plebs te expectat vt accipias coronā vite alla. Ad vs̄. añt. Orāte sancta lucia. cū rel. p̄s. de v̄ginib⁹. Ad. M. añt. Tāto pondere eā fixit spūs sanct⁹ vt virgo dñi imobilis ꝑmaneret. In sācti thome apli i p̄mis vs̄. ad. M. ⁊ i mat. ad bñ. añt. Quia vidisti me thoma credidisti: bti q non viderūt ⁊ crediderūt all'. Oro.

O A nobis q̄s dñe beati apli tui thome solēnitatibus gloriari: vt eius semꝑ ⁊ patrocinijs subleuemur: ⁊ fidē cōgrua deuotione sectemur. Per. Lectio. j.

Thomas hebraice latīe abyssus vel gemin⁹ interpretat: ⁊ grece didym⁹ noiat. Utraqꝫ eni iterpretatio ei⁹ statui cōgruit. Didymus recte vocari potuit ꝓpt dubiū cor i credēdo effectū dñice resurrectiōis. Abyssus qꝛ altitudinē dñice v̄tutis i resurrectiōe certa fide penetrauit: ⁊ iuxta latinā linguam: christi gemin⁹ ac similis saluatori audiendo incredulus: videndo fidelis. Lectio. ij.

Hic euāgeliū p̄dicauit parthis medis: ꝑsis hircanisqꝫ bragmanis. Et destinat⁹ ad oriētalē plagā iterna gētiū penetrās: ibiqꝫ p̄dicationē suā vsqꝫ ad vltimū sue passionis ꝓducens: ꝓfect⁹ ē vsqꝫ ad indiā supiorē ꝑ reuelationez: ⁊ ad opinionē eius oēs ppli festinabāt vidētes signa ⁊ prodigia magna q̄ faciebat: ⁊ nō poterant cōtemnere predicationem eius. Nā ⁊ demones pellebat: ⁊ cecos illumiabat: omnes dolores ⁊ calores ⁊ rigores tollebat: ⁊ etiam mortuos suscitabat. Lectio. iij.

Qui⁹ corp⁹ cū honore ⁊ hymnis trāstulerūt ad eccliam: ꝯdiētes aromatib⁹ p̄ciosis: ⁊ fiebāt signa magna ⁊ ꝓdigia i loco vbi positū erat. Nā ⁊ demoniaci liberabantur: ⁊ egritudines curabant. Deniqꝫ supplicātes syri ab iperatore alexādro romano veniente victore de ꝑsidis p̄lio xerxe rege deuicto: impetrarūt hoc vt mitteret ad regulos indorū vt redderent defunctū ciuib⁹. Sicqꝫ factū ē vt trāslatū eēt corp⁹ apli de india: ⁊ positū i ciuitate edissa ad laudez dñi nr̄i iesu xp̄i: cui ē honor ⁊ glia i secula seculoꝝ. Amē. Tres alie lcōnes legunt de cōi aplōꝝ. Secūdū ioānem. L. vij.

In illo tpe: Thomas vn⁹ ex duodeci qui dicitur didymus non erat cū eis quādo venit iesus: ⁊ reliqua.

Homelia sancti gregorii pap

Iste vn⁹ discipulus de fuit: re
uersus qd gestu ē audiuit: au
dita credere renuit. Venit iteruz
dñs ⁊ nō credēti discipulo latus
palpādū pbuit: manⁿ ostendit: ⁊
ostēsa suoꝝ cicatrice vulnerū in
fidelitatis illⁿ vulnus sanauit.
Quid ffes charissimi: qd inē hxc
aiaduertitis? Nunqd casu gestū
creditis: vt electⁿ: Ile discipulus
tūc dreēt: post aūt omiēs audiret:
audiēs dubitaret: dubitans pal
paret: palpās crederet? Non hoc
casu: sz diuia dispēsatiōe gestū ē.
Agit nāq; miro modo Le. viij.
diuina clemētia: vt discipulꝰ du
bitās dū i magistro suo vulnera
palparet carnis: ī nobis sanaret
vulnera ifidelitatis. Plus enim
nobis tkome ifidelitas ad fidē: q̄z
fides discipuloꝝ credētū pfuit:
q: dū ille ad fidē palpādo reduci
tur: nra mēs oī dubitatiōe post
posita i fide solidat. Sic qppe di
scipulū post resurrectionē suā du
bitare pmisit dñs: nec tū i dubi
tatiōe dseruit sicut aū natiuitatē
suā mariā sponsū hīe voluit: q tū
ad eⁿ nuptias nō puenit. Nam
ita sactⁿ ē discipulus dubitans ⁊
palpās testis xre resurrectiōis:
sicut spōsus mris fuerat custos i
tegerrime virginitatis. Lcō. ix.
Palpauit aūt ⁊ exclamauit: Do
minus meⁿ ⁊ dⁿ me. Dicit ei ie
sus. Quia vidisti me thom a cre
didisti. Cum paulus apls dicat.
Est eni fides spandarū suba rer
argumētū nō apparētiū: pfecto
liquet q̄ fides illarū rerum argu
mētū ē q̄ apparē nō possūt. Que
eteni apparēt iā fidē nō habēt sz
agnitiōez. Dū ergo vidit thomas
dū palpauit: cur ei dicit: q: vidi
sti me thoma crediditi? Sz alid
vidit: aliud credidit. A mortali
qppe hoie diuinitas videri nō po
tuit. Hoiem ergo vidit ⁊ dū cō
fessus ē dicēs. Dūs meⁿ ⁊ dⁿ me
us. Videdo ergo credidit q cōsi
derādo vrū hoiez: hūc quē vide
re nō poterat exclamauit. In scē
Oanastasie martyris. Sio.
A q̄s ops dⁿ vt q bte ana
stasie martyris tue solemnia coli
mus: eⁿ apud te patrocinia sen
tiamus. Per. Lectio. j.
Retextati illustris viri filiā
anastasiā legim⁹ a btō grisogono
viro xp̄ianissimo eruditā: ad cui⁹
noticiā hac occasione puenit. Cū
nobil⁹ nata ita plurimū posset: vt
vix parē mī matronas hīe potuis
set iduebat se vilissimo habitu: ⁊
sola vnⁿ puelle ꝓsortio carceres
circuibat. Erāt eni i vinculis ⁊ i
carceribⁿ milites xp̄i q̄s ista ali
ter visitare non poīat nisi plebeio
cultu pauperem se mētirē cē: vt
celestes diuitias occuparet. Le.
Ibat ergo p custodias publi/ij.
cas ⁊ custodes carceꝝ: put poīat
pecunīs redimebat. Ingressa vō
lz oībⁿ tribulatis ministraret: in
scis tū q p dei noie erāt i vinclis
sollicita satis cura erat: ⁊ attonsa
lauare pedes: vngē capita: pec
tere crines: quos lōga carceruz
claustra nutrierāt. Interea duz